

Skoro kvadratne ladjo opasuje britli ni zidec, ki je vsaj deloma verjetno gotski. Prezbitერიj z nepravilnim tristranim zaključkom je verj. iz 17. stol. 3 zlati oltarji 2. ol. 17. stol. Slabo prebarvani, sicer pa po oblikah zanimivi. V dekoraciji prevladuje akantus. Zvonik nad zakrstijo.

Stele, CXI, 8.9.1952, str. 29.

(St. Nicolai). Filiala, posvečena sv. Miklavžu v Vinarju. Pročjagu orientirana cerkev stoji n.v. 381.m.

Viri in literatura: Farna kronika,

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, enako visok, toda malce ožji prezbitერიj s poševnimi ogli ter na zapadu prizidan, prizmatičen zvonik, . Gra - dnja je kamenita, ometana. Strehe so: ladjina opečna, prezbitერიjeva škrljeva, zvonikova nizka, piramidasta, opečna. Cerkev je primer na jhne podeželske filiale.

Zunanjščina: Je preprosta. Ima pristrešen talni zidec, maltaste li ene ter konkaven napušč. Okna so pp, z ostencem in lunetami. Ladja ima po l, prezbitერიj v vzhodni stranici 2, v zapadni l, v zaključni pa l lunet to okno. V fasadi je pp portal s preklado ter pp okence in okrogla strešna lina. V zapadni steni je naknaden lesen portal s kamenito gredo. Zvonik ima pristrešen talni zidec ter prep^{ro}st, pravokoten zidec v sredini višine. V severni steni sta vhoda v zakristijo in prvo nadstropje zvonika, kamor vodi vodijo kamenite stopnice vzdolž ladjine stene. V zapadni steni je zakristijsko okno z mrežo in 2 ozki pp lini. Enojne zvonove line so ppk. Zunanjščina je nezanimiva.

Notranjščina : Ima kamenit tlak, vidano pevske emporo, ki počiva na 2

toskanskih stebrih in 2 kapastih obokih. Desno vodijo nanjo stopnice. Slavni lok je ppk. Prezbitarij členijo 4 pari pilastrov, povezanih z oprogami, pokriva pa banja z 2 paroma ozkih sosvodnic in 3 stranim zaključkom. Notranjščino pokriva dekorativna slikarija iz l. 1894. Na desno vodi pp portal v zvonico-zakristijo, ki ima kameniti tlak in banjo s križnimi sosvodnicami. Iz zvonikovega nadstropja je pp okno v prezbitarij.

Oprava: Glavni oltar ima zidano prizmatično menzo, prostorno razbito predel, ki se širi na stran s pomočjo volut, okrašenih z akantom. Ploščati nastavek nosita 2 para stebrov, od katerih je srednji uvit in ovit z vinko trto, stranska (levi manjka!) pa volta in spletena iz akanta. Ušesa so akantasta. Golšasta greda je okrašena s sedečima angeloma. Atiko nosi par uvitih-ovi tik stebrov, ob strani tvori akant 2 ppk loka, zgoraj jo zaključuje golšasta greda, z akantastimi krili. V osrednji ppk niši je kip Miklavža, v stranskih sta Peter in Pavel, v atiki je MB, ob strani sta Barbara in Lucija. Na hrbtni strani je napis: Ponovljeno leta 1894/ Janez Berglez/ slikar in pozlatař. Nad napisoma je letnica 1760. Oltar sam je iz ca 1690-1700 let, je bil v omenjenih letih gotovo obnavljan. Tabernakelj je nov, svečniki so novi. Levi oltar ima prizmatično menzo, preprosto predelo običajnega tlorisa, nastavek nosi par stebrov, okrašenih s simetričnim akantom. Greda je golšasta. Atika tvori pps nišo, obdano z akantovjem in kronano z operotnično glavico. Mesto ušes sta kipa Apolonije in Jederte in nad njima akantovja. V osrednji pps niši, obdani od akantastega votlega okvirja je kip Katarine, v atični niši pa Ana. Oltar je iz istega časa kot glavni oltar. Desni oltar ima višjo predelo, katere stranski konsoli krasi akant. Nastavek nosita 2 uvita stebra, okrašena z akantom. Sledi golšasta greda s segmentnima kriloma in osrednjim podstavkom, napobjenim z akantovo vitico. V osrednji ppk niši je kip Jožefa, ob strani sta Anton Puščavnik in Martin,

nađ katerima se tvorita ~~mxstxxxi~~ akantasti ušesi, nađ podstavku med kipoma pa stoji Florijan. Tudi ta oltar je nastal ca 1700. Za njim leži votli steber glavnega oltarja.

Prižnica je bp.

Orglje so izredno majhne ter imajo vrata^c po akantu sodeč, s katerim so pišali okrašene ter po izobliki čela, jih lahko datiramo v 1. pol. 18. stol. Obnovljene so bile l. 1836. in l. 1894.

Oprema: Misal je iz l. 1731., sicer je vse bp.

Zvonik: Zvon je iz ljubljanske livarne zvonov,

Podstrešje: Oboki so kameniti. Zvonik in cerkev sta istočasna.

Resume: Cerkev je bila posvečena l. 1621. in tudi ni mnogo starejša. Prvotno je gotovo imela raven lesen strop, čeprav sedaj ni vidnih sledov, ker so oboki iz 1. pol. 18. stol. visoko dvignjeni v podstrešje. Od takrat je tudi empora.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redju vzdrževana, čeprav morda rahlo zanemarjena. Premalo je zračena.

Ostalo:

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str. 134, 134', zapiski 1960.